

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Csp/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518201257
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8518201257.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s. Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47967692, proti žalovanému: P. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. X. XXX, v konaní o zaplatenie 2.815,97 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 17.7.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2.815,97 eur, úroky vo výške 1.106,74 eur, úroky vo výške 1.405,43 eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny t.j. zo sumy 2.815,97 eur vo výške 19,5 % ročne zo sumy 2.815,97 eur od 1.5.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.815,97 eur od 1.5.2018 do zaplatenia, poplatky vo výške 9,26 eur a trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 16.10.2013 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejmá z predpisu splátok. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „Zaplatené splátky“ listiny „Aktuálny stav úveru“. Do 30.4.2018, ktorého dňa je vystavený výpis z úverového účtu, splatil žalovaný na istinu 184,03 eur, na úroky sumu 383,97 eur a na poplatky sumu 92,40 eur. Po dátume 30.4.2018 žalovaný už nezrealizoval žiadne úhrady.

3. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe listinné dôkazy, a to zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, Špecifikáciu úrokov do predčasného zosplatnenia úveru, Aktuálny stav úveru ku dňu 30.4.2018, Podací hárok zo dňa 13.8.2015 a doručenkú podpísanú žalovaným dňa 7.9.2015, obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička.

4. Súd poučil žalovaného o jeho procesných právach a povinnostiach, ktoré žalovanému poslal spolu so žalobou a jej prílohami a uznesením, ktorým ho vyzval, aby sa k nim vyjadril, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Žalovaný sa k žalobe a k jej prílohám nevyjadril, aj keď mu všetky uvedené listiny boli riadne doručené dňa 17.8.2018.

5. Podaním doručeným súdu dňa 18.2.2018 právny zástupca žalobcu oznámil súdu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018 uzavretej medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s.

a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na žalobcu a preto požiadal súd o pripustenie zmeny strany sporu na strane žalobcu. Uznesením č.k. 1Csp/61/2018-81 zo dňa 19.6.2019 súd pripustil zmenu žalobcu tak, aby na miesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania ako žalobca BENCONT COLLECTION, a.s. Vajnorská 100/A, Bratislava.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 9.1.2020, na ktoré predvolal strany sporu. Na pojednávanie sa nedostavila žiadna zo sporových strán, preto súd konal v ich neprítomnosti.

7. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi doloženými žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom k žalobe a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 16.10.2013 uzavrel žalovaný s právnym predchodcom žalobcu zmluvu označenú ako Zmluva o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, a to s nasledovnými parametrami - pôžička vo výške 3.000,- eur, výška mesačnej splátky 74,29 eur, dátum prvej platby do 10.11.2013, dátum ďalšej platby k 10. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 10.10.2019, počet splátok 72, úroková sadzba 19,50 % ročne, RPMN banky 21,87 % ročne, priemerná RPMN na trhu 18,84 %, celková výška nákladov 2.137,59 eur. Žalovaný splatil z uvedeného úveru celkovo sumu vo výške 660,40 eur, poslednú splátku uhradil dňa 18.4.2016. Vzhľadom na omeškanie žalovaného so splátkami úveru žalobca pristúpil k zosplateniu úveru. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018 prešla pohľadávka uplatnená v tomto konaní na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., t.j. na terajšieho žalobcu.

9. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

10. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ účinného v čase výpovede zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. V prejednávanej príhode nie je sporné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 16.10.2013 zmluvu úvere dostupná pôžička, na základe ktorej Poštová banka a.s., poskytla žalovanému úver vo výške 3.000,- eur a žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 72 mesačných splátkach po 74,29 eur, vždy k 10. dňu v mesiaci, s úrokovou sadzbou vo výške 19,50 % ročne. Právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatváraní uvedených zmlúv ako veriteľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorý uspokojoval svoje súkromné potreby, teda vystupoval ako spotrebiteľ. Zmluvný vzťah medzi stranami mal teda spotrebiteľský charakter, pričom v čase uzavretia zmluvy sa na zmluvu vzťahoval aj zákon o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca nepochybne poskytol žalovanému úver na kreditnú kartu. Uvedenú skutočnosť ani nikto nenamietal.

24. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné skúmať, či práva a povinnosti zmluvných strán nie sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to najmä §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv, ako aj s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. Súd sa však v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v nadväznosti na splnenie podmienok § 53 ods. 9 OZ a prípadne so splnením podmienok upravených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

26. Vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu je v danom prípade (vzhľadom na účinnosť postúpenia pohľadávky) dôležité prihliadať na to, či boli splnené podmienky na postúpenie práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Tento zákon upravuje podmienky poskytovania určitého druhu úverov (konkrétne spotrebiteľských úverov), teda vo vzťahu k bankám a k postupovaniu pohľadávok z týchto úverov je § 17 ods. 1 cit. zákona úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Jednou z podmienok na postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru upravenej v tomto ustanovení je, že postupovaná pohľadávka je splatná v celom rozsahu, teda že je buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. nastala splatnosť už aj poslednej splátky alebo ide o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. V danom prípade dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 10.10.2019, teda pohľadávka z tohto úveru mohla byť splatnou v celom rozsahu v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v cit. § 53 ods. 9 OZ, ktorý pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. Teda v prípade, ak chce veriteľ ukončiť zmluvu, čo má za následok predčasnú splatnosť zostatku dlhu, je podľa názoru súdu potrebné dodržať postup v zmysle cit. § 53 ods. 9 OZ. Právny predchodca žalobcu a ani žalobca nepredložili počas konania výzvu, ktorou by bol žalovaný ako dlžník vyzvaný na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu v žalobe síce tvrdí, že žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy, avšak nepreukázal, že by bol žalovanému pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti zaslal takúto výzvu. Žalobca síce k žalobe pripojil fotokópiu doručenky, na ktorej žalovaný potvrdil prijatie písomnosti dňom 7.9.2015, avšak žiadna výzva k žalobe nebola priložená a nie je zrejmé, prevzatie akej listiny žalovaný potvrdil svojim podpisom na doručenke. Žalobca teda nepreukázal, že došlo k splneniu podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za tohto stavu súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, teda že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru. Ak úver nebol platne zosplatnený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je v rozpore s cit. § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver buď po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Súd teda nemal preukázané podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Ako už bolo uvedené, § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. úpravou lex specialis vo vzťahu k cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to pri úverových pohľadávkach vzniknutých z úverových zmlúv uzavretých s bankami. Keďže neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky podľa lex specialis, nie je potrebné sa už bližšie zaoberať splnením podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže už nesplnenie podmienok na platné postúpenie podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. spôsobuje nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu. Predsa však len je potrebné uviesť, že v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškania dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. Práve táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s bankou. Žalobca, ani jeho právny predchodca, nepredložili súdu žiaden doklad o tom, že by vyzvali žalovaného na úhradu dlhu v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Ani splnenie tejto podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách teda súd nemal preukázané. Súd v tomto smere zároveň poukazuje na rozhodovaciu líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017 a ďalšie).

28. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V prejednávanej veci bola žaloba zamietnutá, teda žalovaný mal v konaní plný úspech. Preto by mu patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z obsahu spisu je však zrejmé, že žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli. V obdobnej situácii Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.2.2018 (ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018) vyslovil, že: „Avšak ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“ Riadiac sa vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami a citovaným právnym názorom Najvyššieho súdu SR, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.